

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 10 maj 2021
(OR. en)

Interinstitutionellt ärende:
2018/0233(COD)

6116/1/21
REV 1

FISC 25
ECOFIN 127
CADREFIN 62
CODEC 187
PARLNAT 106

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: Rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om inrättande
av Fiscalisprogrammet för samarbete på beskattningsområdet och om
upphävande av förordning (EU) nr 1286/2013
– Antagen av rådet den 10 maj 2021

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/...

av den

**om inrättande av Fiscalisprogrammet för samarbete på beskattningsområdet
och om upphävande av förordning (EU) nr 1286/2013**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 114 och 197,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 62, 15.2.2019, s. 118.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 17 april 2019 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 10 maj 2021 [(EUT ...)/(ännu inte offentliggjord i EUT)]. Europaparlamentets ståndpunkt av den ... [(EUT ...)/(ännu inte offentliggjord i EUT)].

av följande skäl:

- (1) Fiscalis 2020-programmet, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2013¹ och genomförs av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna och associerade länder, har liksom sina föregående program bidragit väsentligt till att underlätta och utöka samarbetet mellan skattemyndigheter inom unionen. Mervärdet av dessa program, även när det gäller att skydda medlemsstaternas och skattebetalarnas finansiella och ekonomiska intressen, har erkänts av skattemyndigheterna i deltagande länder. Utmaningarna inför nästa decennium kan bara hanteras om medlemsstaterna ser bortom gränserna för sina administrativa territorier och har ett starkt samarbete med sina motparter.
- (2) Fiscalis 2020-programmet ger medlemsstaterna en unionsram där de kan utveckla samarbetsverksamhet. Den ramen är mer kostnadseffektiv än om varje medlemsstat själv skulle inrätta enskilda samarbetsramar på bilateral eller multilateral grund. En fortsättning av Fiscalis 2020-programmet bör följaktligen säkerställas genom att inrätta ett nytt program på samma område, Fiscalisprogrammet (*programmet*).

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2013 av den 11 december 2013 om ett åtgärdsprogram för att förbättra skattesystemens funktionssätt i Europeiska unionen för perioden 2014–2020 (Fiscalis 2020) och om upphävande av beslut nr 1482/2007/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 25).

- (3) Genom att tillhandahålla en ram för åtgärder som stöder den inre marknaden, främjar unionens konkurrenskraft och skyddar unionens och dess medlemsstaters finansiella och ekonomiska intressen bör programmet bidra till att stödja skattepolitiken och genomförandet av unionsrätten avseende beskattning, förebygga och bekämpa skattebedrägeri, skatteundandragande, aggressiv skatteplanering och dubbel icke-beskattning, förebygga och minska onödiga administrativa bördor för medborgare och företag vid gränsöverskridande transaktioner, främja mer rättvisa och effektiva skattesystem, frigöra den inre marknads hela potential och främja rättvis konkurrens i unionen, stödja en gemensam unionsstrategi i internationella forum, främja uppbyggnaden av skattemyndigheternas administrativa kapacitet, inbegripet genom modernisering av rapporteringsmetoder och revisionsteknik, samt främja utbildning av skattemyndigheternas personal i detta avseende.
- (4) I denna förordning fastställs en finansieringsram för programmet som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 18 i det interinstitutionella avtalet av den 16 december 2020 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning samt om nya egna medel, inbegripet en färdplan för införandet av nya egna medel¹, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.

¹ EUT L 433I, 22.12.2020, s. 28.

- (5) För att stödja tredjeländers anslutning och associering bör programmet vara öppet för deltagande av anslutande länder, kandidatländer, potentiella kandidater och de partnerländer som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda. Det får även vara öppet för andra tredjeländer i enlighet med villkor som anges i särskilda avtal mellan unionen och dessa länder angående deras deltagande i unionens program.
- (6) Europaparlamentet och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046¹ (*budgetförordningen*) är tillämplig på detta program. I budgetförordningen fastställs regler för genomförande av unionens budget, inklusive regler om bidrag, priser, upphandling, indirekt förvaltning, finansieringsinstrument, budgetgarantier, ekonomiskt stöd och ersättning till externa experter.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

- (7) Åtgärderna inom Fiscalis 2020-programmet har visat sig vara adekvata och bör därför behållas. För att kunna genomföra programmet på ett enklare och mer flexibelt sätt och därigenom bättre uppnå dess mål bör åtgärderna fastställas enbart i form av övergripande kategorier, med en förteckning över belysande exempel på konkreta verksamheter, såsom möten och liknande tillfälliga evenemang, i förekommande fall också vad gäller närvaro vid administrativa myndigheter och medverkan i administrativa utredningar, projektbaserat strukturerat samarbete, inbegripet, där så är lämpligt, också vad gäller gemensamma revisioner och it-kapacitetsuppbyggnad, inbegripet, där så är lämpligt, också vad gäller skattemyndigheternas tillgång till sammankopplade register. Där så är lämpligt bör åtgärderna också syfta till att behandla prioriterade frågor med avseende på att uppnå programmets mål. Genom samarbete och kapacitetsuppbyggnad bör programmet även verka för och stödja införande och stimulering av innovation för att ytterligare förbättra förmågan att uppnå centrala mål avseende beskattning.
- (8) Med tanke på skattebetalarnas ökade rörlighet, antalet gränsöverskridande transaktioner och internationaliseringen av finansiella instrument och den därmed ökade risken för skattebedrägeri, skatteundandragande och aggressiv skatteplanering som går långt utöver unionens gränser kan det vara av intresse för unionen och medlemsstaterna att anpassa eller utvidga europeiska elektroniska system för samarbete till tredjeländer som inte är associerade till programmet och till internationella organisationer. På så sätt skulle sådana anpassningar eller utvidgningar framför allt undvika den administrativa börda och de kostnader som är förbundna med att utveckla och handha två likartade elektroniska system för informationsutbyten inom unionen respektive internationellt. När det är motiverat av det intresset bör sådana anpassningar eller utvidgningar vara stödberättigande inom ramen för programmet.

- (9) Med tanke på globaliseringens betydelse och vikten av att bekämpa skattebedrägeri, skatteundandragande och aggressiv skatteplanering bör det inom programmet vara möjligt att involvera externa experter i den mening som avses i artikel 238 i budgetförordningen. Sådana externa experter bör främst vara företrädare för statliga myndigheter, även statliga myndigheter i icke associerade tredjeländer, däribland de minst utvecklade länderna, och företrädare för internationella organisationer, ekonomiska aktörer, skattebetalare och det civila samhället. Med de minst utvecklade länderna avses i det sammanhanget tredjeländer eller territorier utanför EU som är berättigade till offentligt utvecklingsbistånd i enlighet med den relevanta förteckning som offentliggörs av kommittén för utvecklingsbistånd inom Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling och som baseras på Förenta nationernas definition av minst utvecklade länder. Urvalet av experter till expertgrupper bör baseras på kommissionens beslut av den 30 maj 2016 om övergripande regler för inrättandet av kommissionens expertgrupper och för dessas funktion. När det gäller experter som utsetts på personliga mandat för att agera oberoende i allmänhetens intresse bör kommissionen säkerställa att dessa experter är opartiska, att de inte har någon risk för intressekonflikt i förhållande till deras yrkesmässiga förpliktelser och att information om deras urval och deltagande är allmänt tillgänglig.

- (10) I linje med kommissionens åtagande att säkerställa finansieringsprogrammets samstämmighet och förenkling, såsom framgår av kommissionens meddelande av den 19 oktober 2010 om översyn av EU:s budget, bör medel delas med andra av unionens finansieringsinstrument när programmets planerade åtgärder eftersträvar mål som är gemensamma för flera finansieringsinstrument, med undantag för dubbelfinansiering. Programmets åtgärder bör säkerställa samstämmighet vid användningen av unionens medel till stöd för skattepolitik och skattemyndigheter.

- (11) Av kostnadseffektivitetsskäl bör programmet utnyttja möjliga synergier med andra unionsåtgärder på närliggande områden, t.ex. tullprogrammet inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/444¹, unionsprogrammet för bedrägeribekämpning inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/...²⁺, programmet för den inre marknaden inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/...³⁺⁺, faciliteten för återhämtning och resiliens inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241⁴ och instrumentet för tekniskt stöd inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240⁵.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/444 av den 11 mars 2021 om inrättande av ett tullprogram för samarbete i tullfrågor och om upphävande av förordning (EU) nr 1294/2013 (EUT L 87, 15.3.2021, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/... av den ... om inrättande av unionsprogrammet för bedrägeribekämpning och om upphävande av förordning (EU) nr 250/2014 (EUT L ..., ..., s. ...).

⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på förordningen i dokument ST 5330/1/21 REV 1 (2018/0211 (COD)) och inför nummer, datum och EUT-hänvisning för den förordningen i fotnoten.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/... av den ... om inrättande av ett program för den inre marknaden, konkurrenskraft för företag, inklusive små och medelstora företag, området för växter, djur, livsmedel och foder och europeisk statistik (programmet för den inre marknaden) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 99/2013, (EU) nr 1287/2013, (EU) nr 254/2014 och (EU) nr 652/2014 (EUT L ..., ..., s. ...).

⁺⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på förordningen i dokument ST 14281/20 (2018/0231 (COD)) och inför nummer, datum och EUT-hänvisning för den förordningen i fotnoten.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240 av den 10 februari 2021 om inrättande av ett instrument för tekniskt stöd (EUT L 57, 18.2.2021, s. 1).

- (12) Den största delen av anslaget till programmet antas gå till åtgärder för it-kapacitetsuppbyggnad. Särskilda bestämmelser bör därför beskriva och göra åtskillnad mellan gemensamma och nationella komponenter i de europeiska elektroniska systemen. Vidare bör åtgärdernas räckvidd och kommissionens och medlemsstaternas respektive ansvarsområden fastställas tydligt. Interoperabilitet mellan de gemensamma och de nationella komponenterna i de europeiska elektroniska systemen och synergier med andra elektroniska system i relevanta unionsprogram bör i största möjliga mån säkras.
- (13) Det finns för närvarande inget krav på att en flerårig strategisk plan för beskattning ska upprättas för att skapa en sammanhållen och driftskompatibel elektronisk miljö för beskattning inom unionen. För att säkerställa att åtgärderna för it-kapacitetsuppbyggnad är samstämmiga och samordnade bör programmet föreskriva att en sådan plan ska utarbetas, ett planeringsverktyg som bör vara förenligt med och inte gå utöver de skyldigheter som följer av de relevanta unionsrättsakterna.
- (14) Denna förordning bör genomföras med hjälp av arbetsprogram. Med tanke på att de mål som ska uppnås har medellångfristig respektive långfristig karaktär och utgående från tidigare erfarenheter bör det vara möjligt för arbetsprogrammen att täcka flera år. En övergång från årliga till fleråriga arbetsprogram, som vart och ett omfattar som mest tre år, skulle komma att minska den administrativa bördan för både kommissionen och medlemsstaterna.

- (15) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹.
- (16) Enligt punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning² bör detta program utvärderas på grundval av information som samlats in i enlighet med särskilda övervakningskrav, samtidigt som en administrativ börda, särskilt för medlemsstaterna, och överreglering undviks. Dessa krav bör när så är lämpligt innefatta mätbara indikatorer som utgångspunkt för utvärdering av programmets faktiska konsekvenser. Interimsutvärderingarna och de slutliga utvärderingarna, som bör genomföras senast fyra år efter det att programmets genomförande har inletts respektive fyra år efter det att programmet har slutförts, bör bidra till beslutsprocessen för kommande framtida budgettramar. I interimsutvärderingarna och de slutliga utvärderingarna bör också de återstående hindren för uppnåendet av programmets mål tas upp och förslag ges till bästa praxis. Utöver interimsutvärderingarna och de slutliga utvärderingarna bör årliga lägesrapporter utarbetas, som en del av systemet för prestationsrapportering, för att övervaka de framsteg som görs. Dessa rapporter bör innehålla en sammanfattning av tillvaratagna erfarenheter och, i tillämpliga fall, av de hinder som har uppstått i samband med den programverksamhet som har ägt rum under det berörda året.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

² EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (17) Kommissionen bör regelbundet anordna seminarier för skattemyndigheter med företrädare för stödmottagande medlemsstater för att diskutera problem och föreslå möjliga förbättringar med anknytning till programmets mål, däribland informationsutbytet mellan skattemyndigheter.
- (18) För att på lämpligt sätt kunna reagera på ändringar av de skattepolitiska prioriteringarna bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av förteckningen över indikatorer för att mäta i vilken utsträckning programmets specifika mål uppnåtts och komplettera denna förordning med bestämmelser om inrättandet av en övervaknings- och utvärderingsram. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt med medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (19) I enlighet med budgetförordningen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013¹ samt rådets förordningar (EG, Euratom) nr 2988/95², (Euratom, EG) nr 2185/96³ och (EU) 2017/1939⁴ ska unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet åtgärder avseende förebyggande, upptäckt, korrigerande och utredning av oriktigheter, inklusive bedrägerier, avseende krav på återbetalning av medel som förlorats, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt, när så är lämpligt, avseende påförande av administrativa sanktioner. I enlighet med förordningarna (Euratom, EG) nr 2185/96 och (EU, Euratom) nr 883/2013 har Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) befogenhet att göra administrativa utredningar, inklusive kontroller och inspektioner på platsen, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägerier, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. I enlighet med förordning (EU) 2017/1939 har Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) befogenhet att utreda och lagföra brott som skadar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med vad som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371⁵. I enlighet med budgetförordningen ska varje person eller enhet som mottar medel från unionen samarbeta till fullo för att skydda unionens ekonomiska intressen, bevilja kommissionen, Olaf, revisionsrätten och – när det gäller de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt förordning (EU) 2017/1939 – Eppo de rättigheter och den tillgång som krävs och säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

² Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

³ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁴ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

- (20) Tredjeländer som är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) får delta i unionens program inom ramen för det samarbete som inrättas genom avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet¹, av vilket följer att programmen ska genomföras på grundval av ett beslut antaget inom ramen för det avtalet. Tredjeländer får också delta på grundval av andra rättsliga instrument. En särskild bestämmelse bör införas i denna förordning som kräver att tredjeländer beviljar de rättigheter och den tillgång som krävs för att den behöriga utanordnaren, Olaf och revisionsrätten ska kunna utöva sina respektive befogenheter på ett heltäckande sätt.
- (21) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i budgetförordningen och anger särskilt bestämmelser om budgetens uppställning och genomförande genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande samt föreskriver kontroller av de finansiella aktörernas ansvar. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget omfattar även en generell villkorlighetsordning för skydd av unionsbudgeten.

¹ EGT L 1, 3.1.1994, s. 3.

- (22) Typerna av finansiering och metoderna för genomförande enligt denna förordning bör väljas ut på grundval av hur väl de bidrar till uppnåendet av åtgärdernas specifika mål och åstadkommer resultat, med beaktande av framför allt kostnaden för kontroller, den administrativa bördan och den förväntade risken för bristande efterlevnad. Det valet bör innebära att överväga användningen av enhetsbelopp, schablonfinansiering, enhetskostnader och finansiering som inte är kopplad till kostnader, i den mening som avses i artikel 125.1 i budgetförordningen. De stödberättigande kostnaderna bör fastställas med hänsyn till de stödberättigande åtgärdernas karaktär. Täckningen av kostnader för resor, logi och uppehålle för deltagare i möten och liknande tillfälliga evenemang samt täckningen av kostnader i förbindelse med anordnandet av evenemang är av största vikt, för att säkerställa att nationella experter och skattemyndigheter kan delta i gemensamma åtgärder.
- (23) I enlighet med artikel 193.2 i budgetförordningen får bidrag tilldelas för redan inledda åtgärder, om sökanden kan visa att det var nödvändigt att inleda åtgärden innan bidragsöverenskommelsen undertecknades. Emellertid får inga stödberättigande kostnader hänföra sig till tiden före den dag då bidragsansökan lämnades in, utom i vederbörligen motiverade undantagsfall. För att undvika avbrott i unionsstödet som skulle kunna inverka negativt på unionens intressen bör det vara möjligt att i finansieringsbeslutet föreskriva att verksamheter och kostnader, under en begränsad period i början av den fleråriga budgetramen 2021–2027 och bara i vederbörligen motiverade fall, ska berättiga till stöd från och med början av budgetåret 2021, även om de genomfördes och uppkom innan bidragsansökan lämnades in.

- (24) Eftersom målet för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkan, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (25) Förordning (EU) nr 1286/2013 bör därför upphävas.
- (26) För att säkerställa kontinuitet i tillhandahållandet av stöd på det relevanta politikområdet och göra det möjligt att påbörja genomförandet från och med början av den fleråriga budgetramen 2021–2027, bör denna förordning skyndsamt träda i kraft och bör tillämpas med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 2021.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll

Genom denna förordning inrättas Fiscalisprogrammet för samarbete på beskattningsområdet (*programmet*) för perioden 1 januari 2021–31 december 2027.

Genom denna förordning fastställs målen för programmet, dess budget för perioden 2021–2027, formerna för unionsfinansiering och reglerna för tillhandahållande av sådan finansiering.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *beskattning*: utformning, administration, tillämpning och efterlevnad vad gäller följande skatter och avgifter:
 - a) Mervärdesskatt enligt rådets direktiv 2006/112/EG¹.

¹ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

- b) Punktskatter på alkohol enligt rådets direktiv 92/83/EEG¹.
 - c) Punktskatter på tobaksprodukter enligt rådets direktiv 2011/64/EU².
 - d) Skatter på energiprodukter och elektricitet enligt rådets direktiv 2003/96/EG³.
 - e) Andra skatter och avgifter som avses i artikel 2.1 a i rådets direktiv 2010/24/EU⁴ i den mån de är relevanta för den inre marknaden och för det administrativa samarbetet mellan medlemsstater.
2. *skattemyndigheter*: offentliga myndigheter och andra organ som ansvarar för beskattning eller skatterelaterad verksamhet.
3. *europeiskt elektroniskt system*: ett elektroniskt system som krävs för beskattning och för utförandet av skattemyndigheternas uppdrag.

¹ Rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker (EGT L 316, 31.10.1992, s. 21).

² Rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror (EUT L 176, 5.7.2011, s. 24).

³ Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, 31.10.2003, s. 51).

⁴ Rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (EUT L 84, 31.3.2010, s. 1).

Artikel 3
Programmets mål

1. Programmets allmänna mål är att stödja skattemyndigheter och beskattning för att förbättra den inre marknadens funktion, främja unionens konkurrenskraft och en sund konkurrens i unionen, skydda unionens och dess medlemsstaters finansiella och ekonomiska intressen, inbegripet att skydda dessa intressen mot skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt och förbättra skatteuppbörden.
2. Programmets specifika mål är att stödja skattepolitiken och genomförandet av unionsrätt vad avser beskattning, främja samarbete mellan skattemyndigheter, inbegripet utbyte av skatteinformation och stödja administrativ kapacitetsuppbyggnad, även vad gäller personalkompetens samt utveckling och drift av europeiska elektroniska system.

Artikel 4
Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av programmet för perioden 2021–2027 ska vara 269 000 000 EUR i löpande priser.

2. Det belopp som anges i punkt 1 får även täcka utgifter för förberedelser, övervakning, kontroll, revision, utvärdering och annan verksamhet för förvaltning av programmet och utvärdering av programmets måluppfyllelse. Beloppet får dessutom täcka utgifter för studier, expertmöten, informations- och kommunikationsåtgärder, i den mån de har anknytning till programmets mål, samt utgifter i samband med it-nätverk som fokuserar på bearbetning och utbyte av information, däribland gemensamma it-verktyg och annat tekniskt och administrativt stöd som behövs i samband med förvaltningen av programmet.

Artikel 5

Tredjeländer som är associerade till programmet

Programmet ska vara öppet för deltagande för följande tredjeländer:

- a) Anslutande länder, kandidatländer och potentiella kandidatländer, i enlighet med de allmänna principer och villkor som fastställs för dessa länders deltagande i unionens program i ramavtalen och associeringsrådsbesluten för respektive land eller liknande avtal, och i enlighet med de särskilda villkor som föreskrivs i avtal mellan unionen och dessa länder.

- b) Länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, i enlighet med de allmänna principer och villkor som fastställs för dessa länders deltagande i unionsprogram som fastställs i respektive ramavtal och associeringsrådsbeslut eller i liknande avtal, och i enlighet med de särskilda villkor som föreskrivs i avtal mellan unionen och dessa länder, förutsatt att dessa länder har nått en tillräcklig grad av tillnärmning av sin relevanta lagstiftning och sina administrativa metoder till unionens lagstiftning och metoder.
- c) Andra tredjeländer, i enlighet med de villkor som föreskrivs i ett särskilt avtal som omfattar tredjeländets deltagande i unionsprogram, förutsatt att avtalet
 - i) säkerställer en rimlig balans mellan bidrag från och förmåner till det tredjeland som deltar i unionsprogrammen,
 - ii) föreskriver villkoren för deltagande i programmen, inbegripet beräkning av ekonomiska bidrag till enskilda program och deras administrativa kostnader,
 - iii) inte ger tredjelandet någon beslutsbefogenhet i fråga om programmet,
 - iv) garanterar unionens rätt att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning och att skydda sina ekonomiska intressen.

De bidrag som avses i första stycket c ii ska utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.5 i budgetförordningen.

Artikel 6

Genomförande av och former för unionsfinansiering

1. Programmet ska genomföras genom direkt förvaltning i enlighet med budgetförordningen.
2. Programmet får tillhandahålla finansiering i alla former som anges i budgetförordningen, särskilt bidrag, priser, upphandling och ersättning till externa experter för deras utgifter för resor och uppehälle.

KAPITEL II

STÖDBERÄTTIGANDE

Artikel 7

Stödberättigande åtgärder

1. Endast åtgärder som genomförs för att uppnå de mål som anges i artikel 3 ska berättiga till finansiering.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 ska innefatta följande:
- a) Möten och liknande tillfälliga evenemang.
 - b) Projektbaserat strukturerat samarbete.
 - c) Åtgärder för it-kapacitetsuppbyggnad, i synnerhet utveckling och drift av europeiska elektroniska system.
 - d) Åtgärder för uppbyggnad av personalkompetens och andra kapacitetsuppbyggnadsåtgärder.
 - e) Stödåtgärder och andra åtgärder, däribland följande:
 - i) Utarbetande av studier och annat relevant skriftligt material.
 - ii) Innovationsverksamhet, i synnerhet koncepttest, pilotprojekt och prototypförsök.
 - iii) Gemensamt framtagna kommunikationsåtgärder.
 - iv) Andra relevanta åtgärder som föreskrivs i de arbetsprogram som avses i artikel 13 och som är nödvändiga för att uppnå de mål som anges i artikel 3 eller stödjer dessa mål.

Bilaga I innehåller en icke uttömmande förteckning över möjliga typer av relevanta åtgärder som avses i första stycket leden a, b och d.

Bilaga III innehåller en icke uttömmande förteckning över prioriterade områden för åtgärder.

3. Åtgärder bestående i utveckling och drift av anpassningar eller utvidgningar av gemensamma komponenter i de europeiska elektroniska systemen för samarbete med tredjeländer som inte är associerade till programmet eller internationella organisationer ska vara berättigade till finansiering när de är av intresse för unionen eller medlemsstaterna. Kommissionen ska inrätta nödvändiga administrativa arrangemang, som kan medge att berörda tredje parter finansiellt bidrar till sådana åtgärder.
4. När en åtgärd för it-kapacitetsuppbyggnad som avses i punkt 2 första stycket c i denna artikel avser utveckling och drift av ett europeiskt elektroniskt system ska enbart kostnader relaterade till de ansvarsområden som kommissionen getts enligt artikel 11.2 vara berättigade till finansiering inom ramen för programmet. Medlemsstaterna ska bära de kostnader som är relaterade till de ansvarsområden som de getts enligt artikel 11.3.

Artikel 8

Deltagande av externa experter

1. Om det bidrar till fullbordandet av en åtgärd som genomför programmets mål som avses i artikel 3 får företrädare för statliga myndigheter, även från tredjeländer som inte är associerade till programmet och däribland minst utvecklade länder, och när så är relevant företrädare för internationella och andra relevanta organisationer, företrädare för ekonomiska aktörer och organisationer som företräder ekonomiska aktörer eller det civila samhället delta som externa experter i sådana åtgärder.
2. Kostnader som uppstår för sådana externa experter som avses i punkt 1 i denna artikel ska berättiga till ersättning inom ramen för programmet i enlighet med artikel 238 i budgetförordningen.
3. Kommissionen ska på ad hoc-basis och efter behov välja ut de externa experter som avses i punkt 1, bland annat sådana som har föreslagits av medlemsstaterna, på grundval av färdigheter, erfarenheter och kunskaper som är relevanta för de specifika åtgärderna.

Kommissionen ska bland annat bedöma dessa externa experters opartiskhet och frånvaron av intressekonflikter med deras yrkesmässiga förpliktelser.

KAPITEL III

BIDRAG

Artikel 9

Tilldelning, komplementaritet och kombinerad finansiering

1. Bidrag inom programmet ska tilldelas och förvaltas i enlighet med avdelning VIII i budgetförordningen.
2. En åtgärd som har fått bidrag från något annat unionsprogram får också erhålla bidrag genom programmet, under förutsättning att de olika bidragen inte täcker samma kostnader. Reglerna för varje bidragande unionsprogram ska tillämpas för dess respektive bidrag till åtgärden. Den kumulativa finansieringen får inte överstiga de totala stödberättigande kostnaderna för åtgärden och stödet från de olika unionsprogrammen får beräknas proportionellt i enlighet med de dokument som anger villkoren för stödet.
3. I enlighet med artikel 195 första stycket f i budgetförordningen ska bidrag tilldelas utan ansökningsomgång när de stödberättigade enheterna är skattemyndigheter i medlemsstaterna och i sådana tredjeländer som är associerade till programmet enligt artikel 5 i den här förordningen, förutsatt att villkoren i artikel 5 i den här förordningen är uppfyllda.

4. I enlighet med artikel 193.2 andra stycket a i budgetförordningen får verksamheter som stöds inom ramen för denna förordning och de underliggande kostnaderna, i vederbörligen motiverade fall som anges i finansieringsbeslutet och för en begränsad period, betraktas som stödberättigande från och med den 1 januari 2021 även om de genomfördes eller uppkom innan bidragsansökan inlämnades.

Artikel 10

Medfinansieringssats

1. Med avvikelse från artikel 190 i budgetförordningen får programmet finansiera upp till 100 % av en åtgärds stödberättigande kostnader.
2. Den medfinansieringssats som ska tillämpas när åtgärder kräver tilldelning av bidrag ska anges i de fleråriga arbetsprogram som avses i artikel 13.

KAPITEL IV

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

FÖR ÅTGÄRDER FÖR IT-KAPACITETSUPPBYGGNAD

Artikel 11

Ansvarsområden

1. Kommissionen och medlemsstaterna ska tillsammans säkerställa utveckling och drift, av de europeiska elektroniska system som förtecknas i den fleråriga strategiska plan för beskattning som avses i artikel 12 (*MASP-T-planen*), inbegripet utformning, fastställande av specifikationer, överensstämmelse tester, införande, underhåll, förbättringar, säkerhet, kvalitetssäkring och kvalitetskontroll av dessa system.
2. Kommissionen ska särskilt svara för följande:
 - a) Utveckling och drift av gemensamma komponenter som de fastställts inom ramen för MASP-T-planen.
 - b) Övergripande samordning av utveckling och drift av de europeiska elektroniska systemen med sikte på att de ska vara funktionsdugliga och sammankopplade, förbättras kontinuerligt och genomföras på ett synkroniserat sätt.

- c) Samordning av de europeiska elektroniska systemen på unionsnivå, med sikte på att främja och genomföra dem på nationell nivå.
- d) Samordning av utveckling och drift av de europeiska elektroniska systemen i fråga om deras samspel med tredje parter, bortsett från åtgärder som utformats för att tillgodose nationella behov.
- e) Samordning mellan de europeiska elektroniska systemen och andra relevanta åtgärder på unionsnivå som rör e-förvaltning på.

3. Varje medlemsstat ska särskilt säkerställa följande:

- a) Utveckling och drift av de nationella komponenter som fastställts inom ramen för MASP-T-planen.
- b) Samordning av utveckling och drift av de europeiska elektroniska systemens nationella komponenter på nationell nivå.
- c) Samordning mellan de europeiska elektroniska systemen och andra relevanta åtgärder på nationell nivå som rör e-förvaltning.
- d) Regelbunden information till kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att dess myndigheter och ekonomiska aktörer ska kunna dra full nytta av de europeiska elektroniska systemen.
- e) Genomförande av de europeiska elektroniska systemen på nationell nivå.

Artikel 12

Flerårig strategisk plan för beskattning

1. Kommissionen och medlemsstaterna ska upprätta en flerårig strategisk plan för beskattning (MASP-T-planen) och uppdatera den. MASP-T-planen ska anpassas till relevanta unionsrättsakter. I den ska samtliga arbetsuppgifter som är relevanta för utveckling och drift av de europeiska elektroniska systemen förtecknas och varje europeiskt elektroniskt system eller del av ett sådant europeiskt elektroniskt system klassificeras som
 - a) en gemensam komponent, dvs. en komponent i de europeiska elektroniska systemen som utvecklats på unionsnivå och som är tillgänglig för samtliga medlemsstater eller har identifierats som gemensam av kommissionen av skäl som hänger samman med effektivitet, säkerhet och rationalisering,
 - b) en nationell komponent, dvs. en komponent i de europeiska elektroniska systemen som utvecklats på nationell nivå och som är tillgänglig i den medlemsstat som skapat den eller bidragit till dess gemensamma inrättande, eller
 - c) en kombination av de komponenter som avses i leden a och b.
2. MASP-T-planen ska även omfatta innovations- och pilotåtgärder och sådana stödjande metoder och verktyg som avser de europeiska elektroniska systemen.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om fullgörandet av varje arbetsuppgift som de tilldelats enligt MASP-T-planen. De ska också regelbundet rapportera till kommissionen om genomförandet av arbetsuppgifterna.
4. Senast den 31 mars varje år ska medlemsstaterna till kommissionen lämna årliga lägesrapporter om genomförandet, under perioden 1 januari–31 december föregående år, av MASP-T-planen. Dessa årliga rapporter ska baseras på ett i förväg fastställt format.
5. Senast den 31 oktober varje år ska kommissionen utarbeta en samlad rapport på grundval av de årliga rapporter som avses i punkt 4, med en bedömning av kommissionens och medlemsstaternas framsteg med genomförandet av MASP-T-planen, och offentliggöra den rapporten.

KAPITEL V

PROGRAMPLANERING, ÖVERVAKNING, UTVÄRDERING OCH KONTROLLER

Artikel 13

Arbetsprogram

1. Programmet ska genomföras genom fleråriga arbetsprogram som avses i artikel 110.2 i budgetförordningen.

2. De fleråriga arbetsprogrammen ska antas av kommissionen genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2.

Artikel 14

Övervakning och rapportering

1. I bilaga II fastställs indikatorer för rapportering om programmets framsteg när det gäller att uppnå de specifika mål som fastställs i artikel 3.2.
2. För att säkerställa en ändamålsenlig bedömning av programmets framsteg när det gäller att uppnå dess mål ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 17 i syfte att ändra bilaga II för att se över eller komplettera indikatorerna där det anses nödvändigt samt i syfte att komplettera denna förordning med bestämmelser om inrättande av en ram för övervakning och utvärdering.
3. Systemet för prestationsrapportering ska säkerställa att uppgifter för övervakning av programmets genomförande och resultat samlas in effektivt, på ett ändamålsenligt sätt och i god tid. För detta ändamål ska mottagare av unionsmedel omfattas av proportionella rapporteringskrav.

Artikel 15
Utvärdering

1. Utvärderingar av programmet ska utföras så att de kan användas i beslutsprocessen i rätt tid. Kommissionen ska offentliggöra utvärderingarna.
2. När det finns tillräcklig information om genomförandet av programmet, dock senast fyra år efter det att genomförandet började ska kommissionen utföra en interimsvärdering av programmet.
3. Vid slutet av programmets genomförande, dock senast fyra år efter slutet av den period som avses i artikel 1, ska kommissionen utföra en slututvärdering av programmet.
4. Kommissionen ska överlämna slutsatserna från dessa interimsvärderingar inbegripet sina egna observationer för Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

Artikel 16

Skydd av unionens ekonomiska intressen

När ett tredjeland deltar i programmet genom ett beslut antaget enligt ett internationellt avtal eller på grundval av något annat rättsligt instrument ska tredjelandet bevilja de rättigheter och den tillgång som krävs för att den behöriga utanordnaren, Olaf och revisionsrätten ska kunna utöva sina respektive befogenheter på ett heltäckande sätt. När det gäller Olaf ska dessa rättigheter innefatta rätten att göra utredningar, inklusive kontroller och inspektioner på platsen, i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013.

KAPITEL VI

UTÖVANDE AV DELEGERINGEN OCH

KOMMITTÉFÖRFARANDE

Artikel 17

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 14.2 ska ges till kommissionen till och med den 31 december 2028.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 14.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 14.2 ska träda i kraft om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 18

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté kallad *Fiscalisprogramkommittén*. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

KAPITEL VII

INFORMATION, KOMMUNIKATION OCH PUBLICITET

Artikel 19

Information, kommunikation och publicitet

1. Mottagarna av unionsfinansiering ska framhålla att finansieringen kommer från unionen och säkerställa unionsfinansieringens synlighet, i synnerhet när de främjar åtgärderna och deras resultat, genom att tillhandahålla enhetlig, ändamålsenlig och proportionell riktad information till olika målgrupper, däribland medierna och allmänheten.
2. Kommissionen ska genomföra informations- och kommunikationsåtgärder avseende programmet, åtgärder som vidtagits inom ramen för programmet och uppnådda resultat. Finansiella medel som tilldelas programmet ska också bidra till den gemensamma kommunikationen om unionens politiska prioriteringar, i den mån dessa prioriteringar har anknytning till de mål som anges i artikel 3.

KAPITEL VIII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 20

Upphävande

Förordning (EU) nr 1286/2013 upphör att gälla med verkan från och med den 1 januari 2021.

Artikel 21

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning påverkar inte fortsatt genomförande eller ändringar av åtgärder som inletts enligt förordning (EU) nr 1286/2013, som ska fortsätta att tillämpas på dessa åtgärder fram till dess att de avslutas.
2. Finansieringsramen för programmet får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt stöd som är nödvändiga för att säkerställa övergången mellan programmet och de åtgärder som antagits enligt förordning (EU) nr 1286/2013.
3. Vid behov får anslag föras in i unionens budget efter 2027 för att täcka de utgifter som föreskrivs i artikel 4.2, i syfte att möjliggöra förvaltning av åtgärder som inte slutförts senast den 31 december 2027.

Artikel 22

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA I

Icke uttömmande förteckning över möjliga typer av åtgärder
som avses i artikel 7.2 första stycket a, b och d

De åtgärder som avses i artikel 7.2 första stycket a, b och d kan bland annat ha följande utformning:

1. När det gäller möten och liknande tillfälliga evenemang:
 - Seminarier och workshoppar, där deltagare från alla deltagande länder generellt deltar, presentationer görs och deltagarna deltar i intensiva diskussioner och verksamheter avseende särskilda frågor.
 - Arbetsbesök, som anordnas för att tjänstemän ska kunna förvärva eller utvidga expertis och kunskaper vad gäller skattepolitik.
 - Närvaro vid de administrativa myndigheterna och medverkan i administrativa utredningar.

2. När det gäller projektbaserat strukturerat samarbete:

- Projektgrupper, vilka generellt består av företrädare för ett begränsat antal deltagande länder och är operativa under en begränsad tidsperiod i syfte att uppnå ett i förväg fastställt mål med noga angivet resultat, inbegripet samordning eller riktmärkning.
- Arbetsgrupper, dvs. strukturerade samarbetsformer som har en permanent eller icke-permanent karaktär och där expertis slås samman för att utföra uppgifter på ett specifikt område eller operativ verksamhet, eventuellt med stöd av samordningstjänster online, administrativt stöd samt infrastruktur och utrustning.
- Multilateral eller simultan kontroll, bestående av samordnad kontroll av skattesituationen för en eller flera närstående beskattningsbara personer, vilken organiseras av två eller fler deltagande länder varav minst två medlemsstater med gemensamma eller kompletterande intressen.
- Gemensam revision, bestående av en administrativ utredning av skattesituationen för en eller flera närstående beskattningsbara personer som utförs av en enda revisionsgrupp bestående av två eller flera deltagande länder varav minst två medlemsstater med gemensamma eller kompletterande intressen.

- Varje annan form av administrativt samarbete upprättat genom rådets förordning (EU) nr 904/2010¹ eller (EU) nr 389/2012² eller rådets direktiv 2010/24/EU eller 2011/16/EU³.

3. När det gäller åtgärder för uppbyggnad av personalkompetens och andra kapacitetssuppleveringsåtgärder:

- Gemensam utbildning eller utveckling av e-lärande, för att gynna erforderliga färdigheter och kunskaper i skattefrågor.
- Tekniskt stöd, för att förbättra administrativa förfaranden, stärka den administrativa kapaciteten och förbättra skatteförvaltningarnas funktion och drift genom att ta fram och utbyta god praxis.

¹ Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1).

² Rådets förordning (EU) nr 389/2012 av den 2 maj 2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter och om upphävande av förordning (EG) nr 2073/2004 (EUT L 121, 8.5.2012, s. 1).

³ Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

BILAGA II

Indikatorer som avses i artikel 14.1

Vid rapportering om framstegen vad gäller uppnåendet av de särskilda mål som framgår av artikel 3.2 ska följande indikatorer användas:

- A. Kapacitetssuppleering (när det gäller administration, personal och it)
1. Index för tillämpning och genomförande av unionsrätt och unionspolitik (antal åtgärder som organiserats inom programmet i samband med tillämpning och genomförande av unionsrätt och unionspolitik vad avser beskattning och antalet rekommendationer som utfärdats till följd av dessa åtgärder)
 2. Index för utbildning (antalet e-utbildningsmoduler som använts; antal tjänstemän som utbildats; deltagarnas kvalitetspoäng)
 3. De europeiska elektroniska systemens tillgänglighet (som procentandel av tiden)
 4. Gemensamma kommunikationsnätets tillgänglighet (som procentandel av tiden)
 5. Ett index för förenklade it-förfaranden för skattemyndigheterna och ekonomiska aktörer (antal registrerade ekonomiska aktörer, antal ansökningar och antal samråd i olika elektroniska system som finansieras genom programmet)

B. Kunskapsdelning och nätverkande

6. Index för samarbetets stabilitet (den omfattning av nätverkande som skapats, antalet personliga möten, antalet samlarbetsgrupper online)

7. Index för bästa praxis och riktlinjer (antal åtgärder som organiserats på detta område inom programmet; procentandel skattemyndigheter som använt en arbetspraxis/riktlinje som utvecklats med stöd av programmet)

BILAGA III

Icke-uttömmande förteckning över möjliga prioriterade områden för åtgärder som avses i artikel 7

I överensstämmelse med programmets specifika och allmänna mål kan de åtgärder som avses i artikel 7 bland annat inriktas på följande prioriterade områden:

1. Stöd till genomförandet av unionsrätt som avser beskattning, inbegripet utbildning av personal i detta avseende, och hjälp till att hitta sätt att förbättra det administrativa samarbetet mellan skattemyndigheter, inbegripet bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter.
2. Stöd till ett effektivt informationsutbyte, inbegripet gruppförfrågningar, utveckling av standardiserade it-format, skattemyndigheters tillgång till uppgifter om verkligt ägande och förbättrad användning av mottagen information.
3. Stöd till en effektiv användning av mekanismerna för administrativt samarbete och utbyte av bästa praxis mellan skattemyndigheter, inbegripet bästa praxis för indrivning av fordringar som avser skatter.
4. Stöd till digitalisering och uppdatering av skattemyndigheternas metoder.
5. Stöd till utbyte av bästa praxis för bekämpning av mervärdesskattebedrägeri.